

Arrest

nr. 279 048 van 20 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Berckmansstraat 83
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 20 juni 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris van 16 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat G. KLAPWIJK verschijnt voor verzoekende partijen, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partijen, die verklaren van Venezolaanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 4 december 2021 België binnen en verzoeken op 8 december 2021 om internationale bescherming. Op 16 mei 2022 beslist de adjunct-commissaris ten aanzien van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster wordt genomen, luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

Volgens uw verklaringen heeft u de Venezolaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Distrito Capital. U bent sinds 2019 gehuwd met M. G. J. P. (...). U heeft drie minderjarige kinderen, V. H. S. G. (...), M. H. N. I. (...) en M. H. J. M. (...). N. (...) en J. (...) zijn kinderen van u en uw huidige partner. De vader van S. (...), V. L. J. R. (...), is overleden. Uw partner en kinderen vergezellen u bij uw verzoek. In 2008 begon u te werken als ambtenaar. U was administratief bediende voor het ministerie van milieu. In 2011 betrok u een woning in Guatire die u via uw werk kreeg. Als ambtenaar was u verplicht om deel te nemen aan protestmarsen ter ondersteuning van de overheid. Hierbij werd uw aanwezigheid geregistreerd. U heeft president Maduro en zijn beleid echter nooit gesteund. Vanwege de inflatie, het gebrek aan voedsel en de onveiligheid begon u in 2016 of 2017 de oppositie te steunen. Bij de verkiezingen op 20 mei 2018 stemde u voor de oppositie en u nam toen ook niet langer deel aan de betogingen voor het regime. Een maand na de verkiezingen, in juni 2018, werd u verplicht uw ontslag te tekenen, vanwege verraad aan het vaderland. Uw echtgenoot werkte als taxichauffeur. Na uw ontslag trok hij naar Peru om daar te werken, maar hij werd er slachtoffer van een xenofobe aanval en keerde in april 2019 terug naar Venezuela. Op 8 mei 2019 kwamen de colectivos 's morgens vroeg naar uw woning en werd u verplicht de woning te verlaten. Aangezien u niet langer als ambtenaar werkte, had u geen recht meer op de woning. In allerijl trof u regelingen om nog dezelfde dag naar de woning van uw oom in El Junquito te verhuizen. Toen u daar ging wonen, kon u het zich financieel niet veroorloven om uw kinderen op een lokale school in te schrijven. Op 21 juni 2019 werd de vader van S. (...), uw oudste dochter, vermoord. Hij had activiteiten voor de oppositiepartij Voluntad Popular en was al eerder bedreigd omdat hij veel politieke boodschappen op sociale media postte en bewoners van zijn wijk opriep om voor de oppositie te kiezen. Op 5 oktober 2019 overleed uw schoonvader toen er mensen in kleding van CICPC (Cuerpo de Investigaciones Científicas, Penales y Criminalísticas - Scientific, Penal, and Criminal Investigation Service Corps) zijn woning waren binnengekomen en hem beroofden. Hij kreeg een hartaanval en werd niet naar het ziekenhuis gebracht. Uw echtgenoot deed samen met zijn broer aan in-en verkoop van wagens. In maart 2021 ging u met hem mee om een wagen te kopen. Aangekomen op de locatie sprak u een man aan, die vervolgens zijn wapen op u richtte. Hij en zijn twee kompanen wilden u ontvoeren. Uiteindelijk stalen ze de 700 euro die u bij zich had om de wagen te kopen, uw kleding, schoenen, tas, jas en telefoons. U had geluk en kon uiteindelijk levend weggeraken. Op de terugweg werd u gecontroleerd door de Guardia Nacional. U vertelde wat u was overkomen en kreeg als enige reactie 'ze hebben het nogmaals gedaan', wat u doet vermoeden dat de agenten betrokken partij waren. Na dit incident beslisten u en uw echtgenoot uw land te verlaten. Het duurde nog enige tijd voor u de nodige documenten kon verzamelen. Uiteindelijk reisde u op 2 december 2021 per vliegtuig via de Dominicaanse Republiek, Spanje en Oostenrijk naar België. U diende op 8 december 2021 uw verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legde u uw paspoort neer en de paspoorten van uw kinderen, uw identiteitskaart, een kopie van de overlijdensakte van uw ex-partner en artikels over zijn dood, een kopie van de overlijdensakte van uw schoonvader en een klacht die hierover werd ingediend, documenten ter staving van uw werk en uw carnet de la patria.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat u geen aanspraak maakt op het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut.

Volgens uw verklaringen verloor u uw job als ambtenaar en werd u vervolgens uit uw woning gezet door colectivos, omdat u weigerde nog langer deel te nemen aan pro-regime marsen en bij de verkiezingen van 20 mei 2018 voor de oppositie stemde.

Het CGVS ontkent of betwist geenszins dat er heden in Venezuela sprake is van intimidatie en repressie van opposanten en criticasters van de Venezolaanse regering. Uit de beschikbare landeninformatie (OCHCR, Human rights violations in the Bolivarian Republic of Venezuela, a downward spiral with no end in sight van juni 2018, beschikbaar op https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/VenezuelaReport2018_EN.pdf of op <https://reliefweb.int>; de COI Focus Venezuela: Situation Sécuritaire

van 4 april 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situation_securitaire_20190404.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>; de COI Focus Venezuela: Veiligheidssituatie (addendum) van 1 juli 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_veiligheidssituatie_addendum_20190701.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>; OHCHR : Human rights in the Bolivarian Republic of Venezuela, van juli 2019, beschikbaar op https://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session41/Documents/A_HRC_41_18.docx of op <https://www.ochcr.org>, Algemeen Ambtsbericht Venezuela 2020 van juni 2020 beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/binaries/rijksoverheid/documenten/ambtsberichten/2020/06/11/algemeen-ambtsbericht-venezuela-juni-2020/Algemeen+Ambtsbericht+Venezuela+%28juni+2020%29.pdf>, p. 37-40 en p. 59-60) en EASO: Venezuela Country Focus van augustus 2020, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_08_EASO_COI_Report_Venezuela.pdf blijkt evenwel dat de Venezolaanse autoriteiten hoofdzakelijk personen viseren wiens politiek activisme verder reikt dan het louter lid zijn van een oppositiepartij, zoals daar zijn personen die een hoge functie bekleden binnen een oppositiepartij; verkozen vertegenwoordigers van oppositiepartijen; personen die in staat zijn om mensen te organiseren en te mobiliseren of die een centrale rol spelen bij de organisatie van activiteiten gericht tegen het regime; studentenleiders; professoren die openlijk uiting geven aan hun ongenoegen of deelnemen aan vreedzame protesten op het terrein van de universiteit; verdedigers van mensenrechten; personen werkzaam voor de media die betrokken zijn bij berichtgeving over demonstraties of die onderzoek doen naar corruptie detentieomstandigheden, de gezondheidszorg of voedselvoorziening; en leden van gewapende groeperingen waarvan vermoed wordt dat ze de oppositie steunen etc.

Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat er sinds 2014 op regelmatige basis massademonstraties plaatsvinden gericht tegen het regime, die afgewisseld worden met spontane betogingen waarbij hoofdzakelijk geprotesteerd wordt tegen de daling van levensstandaard. Wanneer dergelijke massademonstraties plaatsvinden, tracht de Venezolaanse regering deze hardhandig de kop in te drukken. Dit was ook het geval eind januari 2019. In nagenoeg iedere provincie vonden er toen tijdens en kort na de anti-regeringsbetogingen arbitraire arrestaties plaats en was er sprake van een disproportioneel gebruik van geweld. De overheid viseerde voorts jonge mannen afkomstig uit de armere buurten en wier deelname aan de protestbetogingen zichtbaar was of wiens kritiek op de overheid viraal gegaan is op social media. Na de poging tot staatsgreep van 30 april 2019 nam de repressie van politieke tegenstanders van het Maduro-regime opnieuw toe. Echter, nergens uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er in Venezuela sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen in die zin dat het louter lidmaatschap van of sympathie voor een oppositiepartij ipso facto leidt tot problemen met de Venezolaanse autoriteiten. Daarom kan het loutere feit dat een verzoeker in mindere of meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Venezuela op zich niet volstaan om erkend te worden als vluchteling. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft derhalve noodzakelijk.

Er dient te worden vastgesteld dat het loutere verlies van uw job en uw woning onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien kon u na het verlies van uw woning onmiddellijk terecht in de woning van uw oom en had uw gezin na uw ontslag nog inkomsten via het werk van uw echtgenoot en het restaurant van uw oom (CGVS, p. 7-8). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u verder enige problemen kende vanwege uw politieke opinie. Overigens nam u nooit deel aan betogingen van de oppositie, uw engagement beperkte zich tot uw stemgedrag (CGVS, p. 4). Dat u na uw verhuis onvoldoende financiële middelen had om uw kinderen in een andere school in te schrijven is evenmin voldoende om te gewagen van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (CPVS, p. 8).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u voor uw komst naar België vervolgd bent geweest door de Venezolaanse autoriteiten. Daar u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van het Venezolaanse regime stond, kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat u niet aannemelijk gemaakt hebt een profiel te hebben waarmee u onder de aandacht van de Venezolaanse autoriteiten kwam. Er zijn dan ook geen indicaties aanwezig dat u bij terugkeer naar Venezuela problemen zal ondervinden omwille van uw politieke activiteiten in Venezuela.

Wat betreft de overval die u en uw echtgenoot meemaakten in maart 2021 en die voor u de onmiddellijke aanleiding was om te beslissen uw land te verlaten (CGVS, p. 7), wordt opgemerkt dat het een louter gemeenrechtelijk incident betreft dat geen verband houdt met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees

voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Deze gebeurtenis is bovendien onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het gaat om een eenmalig geval van willekeurig geweld, waarna u nog geruime tijd zonder problemen in Venezuela heeft verbleven. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u verdere problemen met deze belagers dient te vrezen.

Aangaande de moord op uw ex-partner en het overlijden van uw schoonvader wordt erop gewezen dat uit niets blijkt dat u en uw gezin dientengevolge een vrees dienen te koesteren ten aanzien van Venezuela. Uw ex-partner werd gevisieerd omwille van zijn politieke activiteiten en u was, in tegenstelling tot uw ex-partner, niet politiek actief (CGVS, p. 5). Uw schoonvader kwam om het leven bij een overval in zijn woning, die evenmin aan uw problemen gelieerd is (CGVS, p. 6).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het EVRM (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het begrip reëel risico wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch (RvV 20 november 2017, nr. 195 228).

Het CGVS benadrukt in dit verband dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen dan ook staven met een begin van bewijs. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Bovendien heeft het EHRM overwogen dat een loutere mogelijkheid op een onmenselijke behandeling als gevolg van de onzekere situatie in een land, op zich geen aanleiding geeft tot een schending van artikel 3 van het EVRM (zie EHRM, *Fatgan Katani e.a. v. Duitsland*, 31 mei 2001 en EHRM, *Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk*, 30 oktober 1991, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het EHRM beschikt slechts een algemene situatie beschrijven, de concrete beweringen van de verzoekende partij in een bepaalde zaak moeten gestaafd worden door andere bewijsmiddelen (zie EHRM, *Y. v. Rusland*, 4 december 2008, § 79; EHRM, *Saadi v. Italië*, 28 februari 2008, § 131; EHRM, *N. v. Finland*, 26 juli 2005, § 167; EHRM, *Mamatkulov and Askarov v. Turkije*, 4 februari 2005, § 73; EHRM, *Muslim v. Turkije*, 26 april 2005, § 68). De verzoeker om internationale bescherming moet derhalve concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. U kan dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in Venezuela, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit of naar uw land van gewoonlijk verblijf een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing loopt. Dit klemmt des te meer nu uit de beschikbare informatie blijkt dat niet elke persoon woonachtig in Venezuela in precarie omstandigheden leeft.

Wat de lamentabele socio-economische situatie in Venezuela betreft zoals deze omschreven wordt in de COI Focus Venezuela: Situatieschets van 28 april 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situatieschets_20210428.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/situatieschets-0> en EASO: Venezuela Country Focus van augustus 2020, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_08_EASO_COI_Report_Venezuela.pdf merkt het CGVS voorts op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat humanitaire

of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico is op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de economische situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden, bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T. v. Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen in asielzaken zijn derhalve slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling. Dit betreft in essentie ernstige humanitaire omstandigheden of socio-economische behandelingen van uitzonderlijke aard die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) en gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM, 27 mei 2008, N. v. Verenigd Koninkrijk, § 42; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, § 254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 283 ; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 76 en § 92).

Uit bovenstaande gegevens blijkt dat de loutere vaststelling dat de socio-economische situatie in België verschilt van deze in Venezuela en/of dat er sprake is van ongelijkheden in voorzieningen (medisch, sociaal of andere) niet volstaat om te besluiten dat er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Evenmin rechtvaardigt het gegeven dat de socio-economische situatie in Venezuela op zeer korte tijd verslechterd is de toekenning van een internationale beschermingsstatus. U dient daarentegen aan te tonen dat uw levensomstandigheden in Venezuela precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting. Dit is voor u niet het geval. Uit uw verklaringen en die van uw partner blijkt dat u als ambtenaar werkte tot juni 2018, dat uw partner tot aan jullie vertrek als taxichauffeur werkte, en dat jullie allebei uw oom hielpen in zijn zaak. Daarnaast handelde uw schoonbroer in wagens en hielp uw partner hem daarbij. Ook uw moeder, die in dezelfde gemeente woont en met wie u contact houdt, heeft werk (CGVS, p. 3-4, 7). Toen u uw woning moest verlaten, kon u terecht in de woning van uw oom, die momenteel nog steeds in deze woning verblijft (CGVS, p. 2-3).

Uit uw verklaringen over uw profiel en uw familiale/financiële situatie in uw land van nationaliteit kan aldus niet afgeleid worden dat er in uw hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Venezuela, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situatieschets van 28 april 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situatieschets_20210428.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/situatieschets-0> en EASO: Venezuela Country Focus van augustus 2020, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_08_EASO_COI_Report_Venezuela.pdf blijkt dat Venezuela een diepe politieke, economische en sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen komt veelvuldig voor in Venezuela. Het merendeel van deze misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de

aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Uit de geconsulteerde bronnen blijkt dat dit geweldspatroon sterker aanwezig is in bepaalde delen van het land. De deelstaten Sucre, Aragua, Miranda en het hoofdstedelijk district, de grensstaten met Colombia (Zulia, Táchira en Apure) evenals de deelstaten in Zuid-Venezuela (Amazonas en Bolívar) vertonen een hogere prevalentie van crimineel en politieel geweld. Dit geweld kadert echter niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

In Zulia, Táchira en Apure evenals in de Zuid-Venezolaanse staten Amazonas en Bolívar, is er naast crimineel en politieel geweld ook een grotere aanwezigheid van gewapende groeperingen waar te nemen, hetgeen een invloed heeft op het dagelijks leven van de burgerbevolking. Ook komt het geregeld tot confrontaties tussen deze groeperingen onderling evenals tussen de gewapende groeperingen en de Venezolaanse staat. Het bestaan van een gewapend conflict in deze staten brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De geconsulteerde bronnen geven spreken van een zeer klein aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio. Ondanks de aanwezigheid van de gewapende groeperingen blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politieel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is.

Het CGVS erkent dat de situatie in Venezuela problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt evenwel over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen. Uw paspoort en die van uw kinderen, uw identiteitskaart en uw carnet de la patria bevestigen jullie identiteit, die hier niet ter discussie staat. Aan uw werk, het overlijden van uw ex-partner en het overlijden van uw schoonvader wordt in deze beslissing evenmin getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker – i.e. de echtgenoot van verzoekster – wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Venezolaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Caracas. U bent sinds 2019 gehuwd met H. R. Y. K. (...). U heeft twee minderjarige kinderen, M. H. N. I. (...) en M. H. J. M. (...). Uw partner heeft nog een derde kind, V. H. S. G. (...). De vader van S. (...), V. L. J. R. (...) is overleden. Uw partner en kinderen vergezellen u bij uw verzoek. In 2008 begon uw partner te werken als ambtenaar. Ze was administratief bediende voor het ministerie van milieu. In 2012 betrok u een woning in Guatire die zij via haar werk kreeg. Als ambtenaar was uw partner verplicht om deel te nemen aan protestmarsen ter ondersteuning van de overheid. Hierbij werd haar aanwezigheid geregistreerd. Bij de verkiezingen in mei 2018 besliste ze met deze betogingen te stoppen en voor de oppositie te stemmen. Kort na de verkiezingen werd uw echtgenote verplicht haar ontslag te tekenen, vanwege verraad aan het

vaderland. Zelf werkte u als taxichauffeur. Na het ontslag van uw echtgenote ontslag trok u naar Peru om daar te werken, maar u werd er slachtoffer van een xenofobe aanval en keerde in april 2019 terug naar Venezuela. Op 8 mei 2019 kwamen de colectivos 's morgens vroeg naar uw woning en werd u verplicht de woning te verlaten. Aangezien uw partner niet langer als ambtenaar werkte, had ze geen recht meer op de woning. In allerijl trof u regelingen om nog dezelfde dag naar de woning van haar oom in El Junquito te verhuizen. Toen u daar ging wonen, kon u het zich financieel niet veroorloven om uw kinderen op een lokale school in te schrijven. Enkele maanden later werd de vader van uw stiefdochter vermoord. Hij had activiteiten voor de oppositiepartij Voluntad Popular. Op 5 oktober 2019 overleed uw vader toen er mensen in kleding van CICPC (Cuerpo de Investigaciones Científicas, Penales y Criminalísticas - Scientific, Penal, and Criminal Investigation Service Corps) zijn woning waren binnengekomen. Hij kreeg een hartaanval en werd niet naar het ziekenhuis gebracht. U deed samen met uw broer aan in-en verkoop van wagens. In maart 2021 ging uw partner met u mee om een wagen te kopen. Aangekomen op de locatie sprak u een man aan, die vervolgens zijn wapen op u richtte. Hij en zijn twee kompanen wilden u ontvoeren. Uiteindelijk stalen ze de 700 euro die u bij zich had om de wagen te kopen, uw kleding, schoenen, tas, jas en telefoons. U had geluk en kon uiteindelijk levend weggeraken. Op de terugweg werd u gecontroleerd door de Guardia Nacional. U vertelde wat u was overkomen en kreeg als enige reactie 'ze hebben het nogmaals gedaan', wat u doet vermoeden dat de agenten betrokken partij waren. Na dit incident beslisten u en uw echtgenote uw land te verlaten. Het duurde nog enige tijd voor u de nodige documenten en financiële middelen kon verzamelen. Uiteindelijk reisde u op 2 december 2021 per vliegtuig via de Dominicaanse Republiek, Spanje en Oostenrijk naar België. U diende op 8 december 2021 uw verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legde u uw paspoort, identiteitskaart en huwelijksakte neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw echtgenote, H. R. Y. K. (...). Haar verzoek werd geweigerd om de volgende redenen:

"(...)"

Bijgevolg wordt ook uw verzoek geweigerd.

Uw paspoort, identiteitskaart en huwelijksakte bevestigen slechts uw identiteit, die hier niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

In dit middel, waarin zij in hoofddorde om de toekenning van de vluchtelingenstatus verzoeken, citeren zij de motieven van de bestreden beslissingen over het verlies van verzoeksters job als ambtenaar, over de overval in maart 2021, over de moord op de ex-partner van verzoekster en over het overlijden van de vader van verzoeker en argumenteren zij als volgt:

“Terwijl dat, uit de drie nieuwe stukken die verzoekster thans neerlegt ter ondersteuning van haar aanvraag tot internationale bescherming zij meent aan te kunnen tonen dat aan haar politiek profiel en activisme tegen de regering in Venezuela wel degelijk wordt getild in die mate het de autoriteiten ertoe heeft gebracht tegen verzoekster een dagvaarding en bevel tot aanhouding uit brengen omdat zij zich zou hebben schuldig hebben gemaakt aan activiteiten die als terroristisch wordt betempeld.

De implicatie en draagwijdte van de twee gerechtelijke documenten (dagvaarding en bevel tot aanhouding, stukken 3 en 4) worden door de advocaat van verzoekster uiteengezet in haar schrijven van 2022 (stuk 5)

Verzoekster meent dat er geen reden bestaat om de authenticiteit van deze stukken in twijfel te trekken, te meer daar hun echtheid en relevante op omstandige wijze wordt onderbouwd door het schrijven van de advocaat van verzoekster.

Dat als men afgaat op de omstandige en kundige uitleg die advocaat P. V. (...) in haar schrijven verschaft omtrent de situatie van verzoekster, er zeker reden te over is om aan te nemen dat verzoekster wel degelijk omwille van haar politieke overtuigingen en activiteiten op arbitraire wijze wordt vervolgd door de autoriteiten van haar land en dat haar psychische en fysieke integriteit ernstig gevaar dreigt te lopen van het moment dat verzoekster weer het grondgebied van voet Venezuela zou betreden.

Zodat op grond van het voorafgaande dient te worden geoordeeld dat de bestreden beslissingen niet op afdoende wijze zijn gemotiveerd.

Dat de betreden beslissingen dienen te worden nietigverklaard en de zaak dient te worden teruggestuurd naar het CGVS zodat nader en meer specifiek onderzoek kan worden verricht, meer bepaald wat de nieuwe stukken die verzoekster aandraagt alsook wat de inhoud van de brief van haar raadsman betreft.”

2.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In dit middel, waarin zij in ondergeschikte orde de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vragen, citeren zij de motieven van de bestreden beslissingen over de socio-economische situatie en over de veiligheidssituatie in Venezuela en laten zij het volgende gelden:

“Terwijl dat verzoekers menen dat in casu niet meer op nuttige wijze kan verwezen naar COI Focus rapporten die teruggaan naar de veiligheidsituatie zoals kon worden vastgesteld voor april 2021.

Dat inmiddels zowat 15 maanden zijn verlopen en de huidige situatie niet kan worden beoordeeld op grond van een rapport dat meer dan 6 maanden oud is.

Dat Uw Raad in eerdere arresten al heeft geoordeeld dat het minstens problematisch kan zijn om op grond van een COI rapport dat meer dan 6 maanden, in casu 18 maanden, oud is de gegrondheid van een aanvraag tot internationale bescherming op nuttige wijze te kunnen beoordelen.

Dat hoe dank ook verzoekers zich in het recht voorbehouden om tijdens het verdere verloop van de procedure nadere pertinente en relevante elementen voort te brengen die erop kunnen wijzen dat er voor burgers in Venezuela actueel een reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

2.1.3. In wat zich aandient als een derde middel vragen verzoekende partijen in uiterst ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissingen aangezien op basis van wat in het eerste en het tweede middel werd uiteengezet minstens moet worden geoordeeld dat hun casus niet op afdoende wijze werd afgetoetst en een bijkomend onderzoek noodzakelijk voorkomt.

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgens de inventaris een dagvaarding lastens verzoekende partijen (stuk 3), een aanhoudingsbevel lastens verzoekende partijen (stuk 4) en een brief van de advocaat van verzoekster (stuk 5) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De motieven van de bestreden beslissingen

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De bestreden beslissingen moeten duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan ze zijn genomen.

In casu wordt in de motieven van de eerste bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de Venezolaanse autoriteiten hoofdzakelijk personen viseren wiens politiek activisme verder reikt dan het louter lid zijn van een oppositiepartij en nergens uit deze informatie blijkt dat er in Venezuela sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen in die zin dat het louter lidmaatschap van of sympathie voor een oppositiepartij *ipso facto* leidt tot problemen met de Venezolaanse autoriteiten, zodat het loutere feit dat een verzoeker in mindere of meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Venezuela op zich niet kan volstaan om erkend te worden als vluchteling en een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming noodzakelijk blijft, omdat (B) zij er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat zij voor haar komst naar België vervolgd is geweest door de Venezolaanse autoriteiten en er geen indicaties aanwezig zijn dat zij bij terugkeer naar Venezuela problemen zal ondervinden omwille van haar politieke activiteiten in Venezuela, omdat (C) de overval die zij en verzoeker meemaakten in maart 2021 een louter gemeenrechtelijk incident betreft dat geen verband houdt met één van de criteria bepaald in het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), deze gebeurtenis bovendien onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen spreken van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en nergens uit haar verklaringen blijkt dat zij verdere problemen met deze belagers dient te vrezen, omdat (D) uit niets blijkt dat zij en haar gezin ten gevolge van de moord op haar ex-partner en het overlijden van haar schoonvader een vrees dienen te koesteren ten aanzien van Venezuela, omdat (E) uit haar verklaringen over haar profiel en haar familiale/financiële situatie in haar land van nationaliteit niet kan worden afgeleid dat er in haar hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela van dien aard is dat zij, in geval van terugkeer naar Venezuela, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt, zodat niet kan worden aangenomen dat zij, indien zij zou terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen, omdat (F) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, en omdat (G) de door haar neergelegde documenten deze vaststellingen niet kunnen wijzigen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de eerste bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de motieven van de tweede bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die werden aangehaald door zijn echtgenote – verzoekster *in casu* –, zodat ook zijn verzoek wordt geweigerd, waarbij de motieven van de eerste bestreden beslissing worden hernomen en wordt gesteld dat zijn paspoort, identiteitskaart en huwelijksakte slechts zijn identiteit, die hier niet ter discussie staat, bevestigen.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.2. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen verklaren dat verzoekster, die sinds 2008 werkte als ambtenaar, in juni 2018 verplicht werd om haar ontslag te tekenen vanwege verraad aan het vaderland omdat zij weigerde om nog langer deel te nemen aan de marsen ter ondersteuning van de overheid en bij de verkiezingen van 20 mei 2018 voor de oppositie stemde. Op 8 mei 2019 zouden de *colectivos* 's morgens vroeg naar hun woning zijn gekomen en hen verplicht hebben de woning te verlaten. Zij zouden daar geen recht meer op hebben gehad na het ontslag van verzoekster als ambtenaar. Voorts verklaren verzoekende partijen dat op 21 juni 2019 de vader van de oudste dochter van verzoekster, die activiteiten had voor de oppositiepartij *Voluntad Popular* en al eerder was bedreigd omdat hij veel politieke boodschappen op sociale media postte en bewoners van zijn wijk opriep om voor de oppositie te kiezen, werd vermoord en dat op 5 oktober 2019 de vader van verzoeker overleed ten gevolge van een hartaanval nadat er mensen in kleding van CICPC (*Cuerpo de Investigaciones Científicas, Penales y Criminalísticas*) zijn woning waren binnengekomen en hem beroofden. Ten slotte halen verzoekende partijen aan dat zij in maart 2021, toen zij een wagen gingen kopen, met een wapen werden bedreigd en bestolen werden. Men zou hen ook hebben willen ontvoeren, maar ze zouden geluk hebben gehad en levend zijn kunnen weggeraken. Hierna zouden zij besloten hebben om hun land van herkomst, Venezuela, te verlaten, wat zij uiteindelijk deden op 2 december 2021.

Hierboven, onder punt 2.3.1., is reeds gebleken dat de adjunct-commissaris de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissingen baseert. Te dezen ondernemen verzoekende partijen in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Zij blijven daartoe echter in gebreke.

Zij wijzen in het eerste middel van hun verzoekschrift op drie nieuwe stukken die zij bij hun verzoekschrift voegen, met name een dagvaarding (stuk 3), een bevel tot aanhouding (stuk 4) en een schrijven van hun advocaat. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt evenwel vast dat deze stukken niet voorzien zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waardoor ze dan ook niet in overweging worden genomen.

In een tweede middel menen zij dat niet meer op nuttige wijze kan worden verwezen naar de "*COI Focus rapporten*" die teruggaan naar de veiligheidssituatie zoals deze kon worden vastgesteld voor april 2021 en dat de huidige situatie niet kan worden beoordeeld op grond van een rapport dat meer dan zes maanden oud is, zoals door de Raad in eerdere arresten ook werd geoordeeld. De Raad wijst er vooreerst op dat hem geen rechtsregel gekend is die stelt dat bij het beoordelen van de veiligheidssituatie niet mag worden gewerkt met informatie die meer dan zes maanden oud is en dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie voorts geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien tonen verzoekende partijen niet *in concreto* aan dat er indicaties zijn dat de situatie in hun land van herkomst sinds de laatste informatie in het administratief dossier gewijzigd is in die zin dat zij thans in aanmerking zouden komen voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van subsidiaire bescherming. Zij stellen zich het recht voor te behouden om tijdens het verdere verloop van de procedure nadere pertinente en relevante elementen voort te brengen die erop kunnen wijzen dat er voor burgers in Venezuela actueel een reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, doch de Raad kan slechts vaststellen dat zij voor het sluiten van de debatten geen dergelijke elementen hebben bijgebracht.

Het betoog van verzoekende partijen is dan ook niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van hun vluchtrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.3. Waar verzoekende partijen in uiterst ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris(-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN